

1 POUŠTÍ A PRALESEM

2

3 *Hlavními postavami příběhu jsou čtrnáctiletý Staš Tarkowski a osmiletá Nela*
4 *Rawlinsonová. Otcové obou dětí pracují na Suezském průplavu. Zápletka se odvíjí*
5 *od jejich únosu. Děj románu je zasazen do roku 1885, kdy probíhalo v Súdánu*
6 *povstání proti britské koloniální vládě.*

7 *Staš s Nelou svým únoscům uprchnou společně s dvěma otroky. Jejich cesta*
8 *vede přes pouště Egypta a Súdánu až do pralesů středovýchodní Afriky a*
9 *k pobřeží Indického oceánu. Na konci cesty je zachrání dva angličtí cestovatelé,*
10 *kteří žasnou, co všechno Staš s Nelou dokázali.*

11

12 Ohniště ztemnělo. Marně Kali přikládal celé náruče větví. Mokré větve nahoře
13 jen doutnaly, uhlíky zespodu syčely, a sotvaže plamen zesílil, hned zas pohasínal.

14 „Když déšť ulije oheň, bude nás chránit ještě zeriba,“ řekl Staš, aby uklidnil Ne-
15 lu.

16 Poté zavedl dívku pod stan a zabalil ji do plédu, sám však rychle vyšel ven, ne-
17 boť krátký přerývaný řev se zas ozval. Teď již zněl mnohem blíž a zněla z něho
18 jakási radost.

19 Lijavec sílil každým okamžikem. Déšť bubnoval na tuhé listí nabaku a pleskal.
20 Kdyby ohniště nebylo chráněno větvemi, bylo by vyhaslo hned, ale i tak z něho
21 stoupal většinou jen kouř, kterým probleskovaly úzké modré plamínky. Kali
22 uznal, že je všechno marné, a proto přestal přikládat další chrastí. Zato přehodil
23 provaz kolem stromu a šplhal s jeho pomocí po kmeni stále výše.

24 „Co to děláš?“ zvolal Staš.

25 „Kali lézt na strom.“

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

26 „Na co?“ vykřikl hoch, rozzlobený černochovým sobectvím.

27 Jasný, pronikavý blesk rozčísil tmu a odpověď Kaliho přehlušil náhlý rachot,
28 který otřásl nebem i pralesem. Zároveň se strhla vichřice, která zalomcovala ko-
29 runou stromu, rozmetla v okamžiku ohniště, uchvátla pod popelem ještě řežavé
30 uhlíky a odnesla si je jako snopy jisker do džungle.

31 Neproniknutelná tma zastřela na chvíli tábořiště. Strašná tropická bouře se
32 rozběsnila na zemi i na nebi. Hrom stíhal hrom, blesk stíhal blesk. Krvavé klikaté
33 blesky rozdíraly oblohu, černou jako pohřební příkrov. Na blízkých skalách se ob-
34 jevila podivná modrá koule, která se chvíli valila podél rokliny, potom vybuchla
35 oslňujícím světlem a praskla s tak strašným rachotem, až se zdálo, že se skály
36 tímto otřesem rozsypou na prach.

37 Pak zase nastala tma.

38 Staš dostal strach o Nelu a šel po hmatu ke stanu. Stan, chráněný kupou ter-
39 mitů a obrovským kmenem, ještě stál, ale první silnější úder vichru mohl přetr-
40 hat provazy a odnést jej bůhvíkam. A vítr chvílemi slábl a pak zas vybuchoval se
41 zuřivou silou, přinášeje vlny deště a celé chomáče listí a větví urvaných v blízkém
42 lese. Staše se zmocnilo zoufalství. Nevěděl, má-li Nelu ponechat ve stanu, nebo ji
43 z něho vyvést. (...)

44 Otázku rozřešil vichr, který za chvíli poté utrhl střechu stanu. Plátěné stěny už
45 neskýtaly ochranu. Nezbývalo nic jiného, než čekat, až bouře přejde,
46 v temnotách, v nichž pobíhali dva lvi.

47 Staš předpokládal, že i lvi se ukryli před přívalem v blízkém lese, ale byl si také
48 jist, že se vrátí, až bouřka přejde. Hrozivost situace zvyšovalo i to, že vichr docela
49 rozmetal zeribu.

50 (...)

51 A v tom, mezi jedním a druhým nárazem vichru dolehl k nim hlas Kaliho, sotva
52 slyšitelný ve šplíchotu deště.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

53 „Veliký pane, na strom, na strom!“

54 A současně se dotkl hochova ramene konec mokrého provazu, spouštěného
55 shůry.

56 „Přivázat bibi a Kali ji vytáhnout! Volal černochoch.

57 Staš neváhal ani na chvíli. Zavinul Nelu do houně, aby se jí provaz nezařezával
58 do těla, uvázal ji v pase, pak uzdvihl vzepřenými pažemi a zvolal:

59 „Táhni!“

60 První větve stromu vyrůstaly dost nízko, takže vzdušná cesta Nelina nebyla
61 dlouhá. Kali ji záhy uchopil silnýma rukama a posadil ji mezi kmen a obrovskou
62 větev, kde bylo dost místa i pro půl tuctu takových drobných bytůstek. (...)

63 Když zabezpečil malou bibi, spustil černochoch znovu provaz pro Staše, ale ten ja-
64 ko kapitán, který opouští tonoucí loď poslední, poručil Mee, aby vylezla před
65 ním.

66 Kali ji nemusel vůbec vytahovat, protože ve chvílce vyšplhala po provaze
67 s takovým cvikem a zručností, jako by byla vlastní sestrou šimpanze. Stašovi to
68 šlo mnohem hůř, avšak také on byl příliš zdatný tělocvikář, než aby nepřekonal
69 tíži vlastního těla i s menšími zásobami nábojů, kterými si naplnil kapsy.

70

71

72 zeriba – ohrada z větví

73

74

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.